

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

לפני **כבוד השופט עופר יובל**

תובע **שי כהן**

נגד

נתבעת **איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ**

פסק דין

1. הנתבעת שלחה לתובע, עו"ד בשירות המדינה, הודעה על זכייתה במכרז שפרסם החשב הכללי במשרד האוצר לביטוח רכב פרטי של עובדי מדינה לשנת 2025, והצעה לבטח את רכבו הפרטי אצלה.
2. התובע טוען כי בהודעה זו ובהודעות נוספות ששלחה הנתבעת לתובע, היא הפרה את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), באופן המזכה אותו בפיצויים, זאת במיוחד על רקע אירועים קודמים דומים בין הצדדים, ודרישתו של התובע מהנתבעת שלא לשלוח אליו דבר פרסומת.
3. הנתבעת מצידה טוענת, כי ההודעות שנשלחו לתובע נשלחו בהתאם לתנאי המכרז האמור, אשר חייבו אותה בשליחת הודעה על זכייתה במכרז לכל עובדי המדינה אשר נמנים על רשימת המבוטחים בשנה הקודמת. לטענת הנתבעת, התובע הופיע באותה רשימה ומשכך נשלחה אליו ההודעה.
4. זהו לב הסכסוך המוטל לפתחי.
5. לנוכח המחלוקת בין הצדדים, אשר נוגעת גם להוראות המכרז שפרסם החשב הכללי, ביקשתי גם את עמדת המדינה, שמא הוראות המכרז מחייבות את הזוכה לפעול בניגוד להוראות החוק. בהמשך הדברים אתייחס לגופה של עמדת המדינה.

טענות הצדדים

6. בכתב התביעה מפרט התובע, 5 הודעות שקיבל מהנתבעת, בתאריכים: 18.11.2024, 25.11.2024, 17.12.2024 ושתי הודעות (הודעת טקסט והודעת דוא"ל) ביום – 30.12.2024 כמפורט בנספח א' לכתב התביעה.
7. לטענת התובע, הודעות אלו מהוות 'דבר פרסומת' כמשמעותו בחוק, מבלי שהתובע נתן הסכמתו לנתבעת לשלוח אליו דברי פרסומת, ובכך הנתבעת הפרה את האיסור הקבוע בחוק, ועליה לפצותו בסך שלא יפחת מ-1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת, ובסה"כ 5,000 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

8. התובע מוסיף ומציין, כי אירועים דומים אירעו במהלך השנתיים שקדמו, כאשר הנתבעת, אשר זכתה במכרז החשב הכללי גם לשנים 2023 ו-2024, שלחה לתובע מספר הודעות בגינן התרעם התובע (בהודעות דוא"ל ששלח לנתבעת בחודשים 1/23 ו-12/23, העמיד את הנתבעת על עובדת הפרתה את הוראות החוק ודרש שלא לקבל עוד דברי פרסומת. התובע טוען, ותומך טענתו בראיות (ראה נספח ה' לכתב התביעה), כי כבר ביום 22.1.2023 הנתבעת, על אף שטענה כי הוראות החוק אינן חלות על הודעות אלו שנשלחות בהתאם להוראות המכרז, התחייבה להימנע משליחת הודעות דומות לתובע –

"בכל מקרה, דרישתך שלא לשלוח אליך הודעות שיווקיות נרשמה בחברתנו, ואנו נפעל בהתאם".

9. הנתבעת מתגוננת מפני התביעה וטוענת, כי החוק אינו חל על ההודעות ששלחה, אלא מדובר ב הודעות שהנתבעת הייתה מחויבת לשלוח לתובע, כעובד מדינה, מכוח תנאי המכרז. הנתבעת טוענת כי החשב הכללי מעביר לחברות הזוכות במכרז קובץ ובו רשימת מבוטחים, והודעות בדבר הזכייה במכרז נשלחות אך ורק לנמענים שפרטיהם נקובים בקובץ זה.

10. עוד טוענת הנתבעת, כי בהתאם למסמכי המכרז, היא רשאית לפנות לעובד המדינה עד ארבע פעמים, וכי התובע יכול היה למנוע את שליחת ההודעות בשני אופנים: האחד – לבקש שלא להיכלל ברשימת החשב הכללי שתועבר לחברה הזוכה בשנה שלאחר מכן; השני – עם קבלת ההודעה הראשונה על הזכייה לבקש שלא לקבל עוד הודעות. שני מנגנונים אלו נקבעו בהוראות המכרז, והתובע לא נקט באף לא אחד מהם. הנתבעת מציינת, כי התובע כן רכש אצלה פוליסת ביטול בעקבות ההודעות שקיבל.

11. לגבי שתי ההודעות האחרונה, הנתבעת טוענת כי מדובר בהודעות follow-up, לאחר שהתובע כן נכנס לאתר הנתבעת והחל בהליך של רכישת פוליסה, אולם לא השלים את הרכישה. אין מדובר בהודעות שיווקיות.

12. הנתבעת מכחישה את דרישת התובע לפיצוי בסך 5,000 ש"ח, וטוענת כי 1,000 ש"ח הוא "נקודת מוצא" שניתן להפחית ממנה, וכי בתי המשפט נוהגים לפסוק סכומים נמוכים משמעותית. היא גם מכחישה את הדרישה להוצאות נוספות.

13. בדיון שהתקיים בפניי, ביום 27.1.2026, חזרו הצדדים על טענותיהם. התובע שב והדגיש כי בכל מקרה הוראות מכרז אינן יכולות לגבור על הוראותיו של דבר חקיקה ראשית ולהכשיר שליחת הודעות אסורה לפי החוק. התובע אף הדגיש, כי ההודעות ששלחה הנתבעת לא כללו אפשרות להסרה מרשימת התפוצה, בניגוד להוראות החוק. הנתבעת מצידה ראתה בהגשת התביעה חוסר תום לב מצד התובע, אשר רכש פוליסה בעקבות ההודעות ואז החליט להגיש תביעה.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

תנאי המכרז ועמדת המדינה

14. לאור המרכזיות של הוראות מכרז החשכ"ל בטענות הצדדים, אפרט להלן את ההוראות אליהן התייחסו הצדדים.

כאמור לעיל, המדובר במכרז לביטוח רכב פרטי לעובדי מדינה לשנת 2025, אשר פורסם בחודש 7/2024.

15. בכתב ההגנה מטעמה, הנתבעת הסתמכה על ההוראות הבאות בתנאי המכרז:

"14.2. לחברות הזכות במכרז ישלח, לאחר זכייתן במכרז, קובץ הכולל, בין היתר, את אוכלוסיית המבוטחים בעלי דגמי הרכב בהם זכתה כל חברה וכן את היקף הכיסוי הביטוחי שבחר כל מבוטח, כפי שנתקבל מחברות הביטוח שזכו במכרז לשנת 2024 (להלן: "קובץ המבוטחים")."

"14.6. על חברת הביטוח לפנות לכלל עובדי המדינה אשר מחזיקים בדגמי רכב אותם מבטחת החברה המפורטים בקובץ המבוטחים שימסור עורך המכרז ואשר נתנו הסכמתם בשנה הקודמת לפנייה ישירה אליהם. עד ליום 19.12.2024 ורק לאחר אישור עובד המדינה תבוצע הנפקת ושליחת הפוליסה. יודגש כי אין לבצע חידוש פוליסה ללא אישור של עובד המדינה לאף אחד מסוגי המבוטחים.

14.7. על החברה לפנות לעובד המדינה כאמור בסעיף 14.7 לעיל, לא יותר מארבע פעמים באמצעות שיחה קולית או שליחת מסרון, כאשר כבר במהלך הפנייה הראשונה תינתן לעובד המדינה הזכות לבקש שלא יפנו אליו פעם נוספת."

16. יצוין כי הנתבעת לא צירפה את הוראות המכרז המלאות לכתב ההגנה מטעמה, חרף התבססות הגנתה על הוראות אלו. בהמשך התברר כי קיימות הוראות רלבנטיות נוספות שהנתבעת לא הביאה בפני בית המשפט"

17. לאחר הדיון ולנוכח טענות הצדדים שמרכזן הוראות המכרז מכוחן הנתבעת טוענת כי פעלה, ומאידך טענתה תובע כי הוראות המכרז אינן גוברות על הוראות החוק, סברתי כי מן הראוי לקבל את עמדת המדינה וזו התבקשה בהחלטתי מיום 31.1.2026, במסגרתה גם אפשרתי לצדדים להגיש תגובה לעמדת המדינה שתוגש.

18. ביום 25.3.2026 הגישה המדינה את עמדתה, במסגרתה המדינה מבהירה כי הוראות מכרז החשב הכללי אינן מורות לחברות הביטוח הזכות להפר את הוראות החוק, אלא שהמבנה המשפטי והחוזי של המכרז נועד להבטיח כי הפנייה לעובדי המדינה תיעשה בכפוף להוראות הדין ועל בסיס הסכמה מפורשת.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

19. המדינה מפנה אף היא להוראות סעיף 14.6 למכרז, שצוטט לעיל, אך כדי להדגיש, כי חובת חברת הביטוח לפנות לעובדי המדינה מוגבלת לאלו שנתנו את הסכמתם המפורשת לכך בשנה שקדמה. בנוסף, המדינה מפנה להוראות סעיף 17.2.7.1 למכרז, שבו נקבע נוסח ההסכמה המוצג לעובד המדינה, שאם יאשרו תיעשה אליו פנייה יזומה על ידי החברה שתזכה במכרז בשנה שלאחר מכן. בכך, לטענת המדינה, תנאי המכרז ממלאים אחר דרישה ההסכמה המפורשת הקבועה בחוק.

בהמשך, התובע ציטט בתגובתו לעמדת המדינה את הוראות הסעיף האמור (שעניינו - הגנת הפרטיות):

"החברה תציין על גבי כתב הפוליסה עם כל מבוטח במסגרת המכרז סעיף הסכמה להעברת המידע לחברה הזוכה במכרז הבא, אותו יסמן העובד לצורך מתן הסכמתו להעברת המידע כאמור, אשר ינוסח כדלקמן:

'הריני לאשר את העברת המידע אודותי, ובכלל זה פרטים אישיים ונתוני עבר ביטוחי, לחברה הזוכה במכרז ביטוח רכב הבא לצורך ייעול תהליך ההצטרפות ואפשרותה לפנות אליי בפניה יזומה.

ידוע לי כי אי-הסכמה להעברת המידע לחברה הזוכה במכרז ביטוח רכב הבא תביא לכך כי לא אקבל פנייה יזומה לביטוח הרכב שלי במכרז הבא.

למבוטח תינתן האפשרות שלא לסמן סעיף זה, ובאחריות חברת הביטוח לנהל מידע זה ברשימות המבוטחים שלה".

20. לאור האמור, המדינה טוענת, כי האחריות ליישום הוראות החוק מוטלת במלואה על החברה הזוכה. המכרז קובע את "כללי המשחק" וההרשאות לפניית החברה הזוכה אל עובדה המדינה, אולם יישומם של כללים אלו בהתאם להוראות החוק מוטלת על החברה הזוכה. המדינה אינה מביעה דעה לגבי המקרה דנן, שכן הכרעה בו תלויה בבירור העובדתי האם התובע נתן הסכמתו המפורשת, האם פעל להסרה וכיצד התנהלה הנתבעת.

דין והכרעה

21. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובראיות, בעמדת המדינה ובתגובות הצדדים לעמדה האמורה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה. כמצוות תקנה 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 אביא את נימוקיי בתמציתיות.

22. סעיף 30 לחוק, המכונה "חוק הספאס" נועד להתמודד עם תופעה רחבה של שיגור דברי פרסומת לציבור רחב של אנשים, בלא הסכמתם וכשאינם מעוניינים בו. כך הוסברה התכלית

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

של הסעיף בדברי ההסבר להצעת החוק [הצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים)(תיקון מס' 33), התשס"ה-2005]:

"תופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות התקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסימיליה), המכונה "spam", הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עליה חדה ... תופעת ה-spam מעוררת בעיות במישורים שונים, ובהן – בעיות של אבטחת מידע, חדירה למחשבים בלא היתר והפצת וירוסים, פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים. מוצע על כן לקבוע בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 הסדר חקיקתי שיסייע להתמודד עם תופעת ה-spam ויציע פתרונות אכיפה כדי למגר תופעה זו, וזאת בשילוב עם פיתוח פתרונות טכנולוגיים והסדרה עצמית מצד גורמי התעשייה".

ס"ק ב' קובע את האיסור (והיקפו) של שיגור דבר הפרסום –

"(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע החיוג מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה."

23. לאור לשון הסעיף יש לבחון את התקיימותם של מספר תנאים כחלק מבחינת תחולת האיסור על המקרה הנדון: (1) האם הנתבעת עונה להגדרה של 'מפרסם'; (2) האם הפרסומים הנתענים עונים להגדרת 'דבר פרסומת'; (3) האם אופן שיגור דבר הפרסומת עונה לרשימת האמצעים המפורטת בחוק; (4) האם ניתנה הסכמה מפורשת של הנמען לקבלת דבר הפרסומת. נתייחס לכל את מהשאלות הללו כסדרן.

24. לגבי התנאים 1 ו-3 – אין מחלוקת בין הצדדים כי הם מתקיימים.

'מפרסם' הוא 'מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר...".

הנתבעת הינה 'מפרסם', ששמה מופיע בהודעות שנשלחו לתובע בהצעה לרכוש אצלה פוליסת ביטוח.

ההודעות נשלחו בהודעות טקסט ובדוא"ל, ובכך מתקיים התנאי השלישי.

25. האם הפרסומים עונים להגדרת 'דבר פרסומת' – הצדדים חלוקים בנקודה זו.

'דבר פרסומת' הוא, בין היתר, "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".

לטענת הנתבעת, ההודעות ששלחה הן אינפורמטיביות – להודיע לתובע על דבר זכייתה במכרז לביטוח רכבי עובדי מדינה, בהתאם לחובתה על פי תנאי המכרז. משכך, לטענתה, אין מדובר בדבר פרסומת.

26. אני דוחה את טענת הנתבעת, לפיה עצם החובה בהוראות המכרז לשלוח הודעות על זכייה מוציאה את אותן הודעות ממסגרת החוק / הגדרת 'דבר פרסומת'. מקובלת עלי עמדת התובע ועמדת המדינה, כי הוראות המכרז אינן גוברות על הוראות החוק ואף לא סותרות אותן. הוראות המכרז שצוטטו לעיל מתייחסות באופן מפורש לחובה החוקית לשמור על פרטיות הנמען וקובעות מנגנונים שונים להבטיח כי הודעות תישלחנה רק למי שנתן הסכמה מפורשת לכך, בצירוף אפשרות הסרה, ולא יותר מ-4 פעמים. הוראות המכרז דרות בכפיפה אחת עם הוראות החוק, ככל שאלו מיושמות באופן מלא.

בנוסף, אין בידי לקבל את טענת הנתבעת, אשר אינה תואמת את תוכן של ההודעות. אמנם, ראשיתן של ההודעות שנשלחו לתובע בהודעה על זכיית הנתבעת במכרז. אולם, המשכן בהזמנת הנתבעת לחדש את הביטוח אצל הנתבעת, הבטחת הטבה כספית למחדשים והפניה לקישור אתר הנתבעת לצורך רכישת פוליסת הביטוח. מדובר בהודעה שיוקית שמטרתה לעודד את הנתבעת לרכוש פוליסת ביטוח אצל הנתבעת. אציין כי הוראות המכרז עצמן המחייבות את הנתבעת לשלוח הודעות למי שנכלל ברשימה שקיבלה (ושנתן הסכמתו בשנה שקדמה) מורות כי המטרה ייעול תהליך ההצטרפות" ופניה יזומה לצורך רכישת / חידוש פוליסת ביטוח הרכב.

מכאן שההודעות שנשלחו, לכאורה מכוח הוראות המכרז, מהוות 'דברי פרסומת' כמשמעות מונח זה בחוק.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

27. כך גם, אני דוחה את טענת הנתבעת לגבי שתי ההודעות האחרונות שנשלחו לתובע לאחר שהחל בהליך של רכישת פוליסה ובטרם השלים את ההליך. הגדרת 'דבר פרסומת' אינה עושה הבחנה בתוכן ההודעה, כל עוד מטרתה לעודד את הנמען ברכישת השירות. סעיף 30א(ג) מחרוג פרסומים מסוימים, אולם רק בהתמלא תנאים מצטברים, הכוללים הסכמה מפורשת של הנמען לקבל את ההודעות. אין בעיני כל ספק כי הודעות ה- follow up שנשלחו לתובע הן הודעות שיווק לכל דבר וענין, הכוללת הזמנה להמשיך בתהליך הרכישה ואפשרות לקישור ישיר להמשך התהליך.

מטרתו של החוק הוא להגן על הציבור מפני הודעות מטרידות. אין בעיני כל הבדל בין הודעה המזמינה להתחיל בתהליך רכישה לבין הודעה המזמינה להמשיך בתהליך שטרם הושלם, כל זאת בהעדר הסכמה מפורשת. זכותו של מי שהחל בהליך רכישה שלא להמשיך בהליך ולקחת את גורלו בידיו, ללא צורך ב"תזכורות" של חברת הביטוח. ירצה, ימשיך בעצמו בהליך הרכישה, לא ירצה – יבטח אצל חברה אחרת. איני מקבל את הטענה בדבר חובת משלוח ההודעה, שמא המבוטח אינו יודע כי לא השלים את הליך רכישת הפוליסה ורכבו עלול להיוותר ללא ביטוח.

28. לנוכח קביעותיי לעיל, יש לעבור לשאלה המרכזית הבאה – האם התובע נתן הסכמה מפורשת לקבל את ההודעות או דבר פרסומת אחר מהנתבעת.

29. התובע טוען (ס' 6 לכתב התביעה), כי לא נתן הסכמה לקבלת דברי פרסומת מהנתבעת. יתירה מכך, התובע מפנה לתכתובות בין הצדדים בשנים שקדמו בהן ביקש התובע מפורשות שלא לקבל דברי פרסומת, והנתבעת אף אישרה כי קיבלה את דרישתו ותפעל לפיה (ראה הציטוט בסעיף 8 לעיל). התובע אף טוען כי הנתבעת שילמה לו פיצויים בגין שליחת הודעות שלא כדין במהלך השנתיים שקדמו לאירוע דנן, שגם בהן היא זכתה במכרז לביטוח רכבי עובדי המדינה.

לנוכח טענתו של התובע והראיות שצירף נטל ההוכחה לקבלת הסכמה מפורשת של התובע לקבל דברי פרסומת מהנתבעת עובר לכתפיה של הנתבעת [ראה: רע"א 4704/20 בן עמי נ. Facebook Ireland LTD (נבו) 9.2.2021, בפסקה 13].

30. הנתבעת לא עמדה בנטל זה, ואין בפיה טענה, לא כל שכן ראיה, כי התובע אכן נתן הסכמה מפורשת לקבלת הודעות ממנה. הנתבעת טוענת, כי התובע יכול להימנע מהכללת שמו ברשימת המבוטחים בשנה הקודמת, וכן, לאחר קבלת ההודעה הראשונה, לבקש להסיר את שמו. טענה זו היא טענה שלילית המבקשת להטיל על התובע את האחריות, תוך התעלמות מחובתה להוכיח בראיות קבלת הסכמה מפורשת של התובע לקבלת הודעות. כאמור, הראיות מצביעות כי

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

התובע דרש באופן מפורש שלא לקבל הודעות מהנתבעת. יתירה מכך, מחומר הראיות שהוצג בפני (והצדדים לא התייחסו לכך מורשות בטיעוניהם) עולה, כי בעת רכישת הביטוח על ידי התובע לשנת 2024 (השנה שקדמה לאירוע דנן), התובע כן הסכים (או לכל הפחות לא מחק הסכמה שנכתבה במסמכים) להיכלל ברשימת המבוטחים שתועבר לזוכה בשנה שלאחר מכן. אולם, בהודעת דוא"ל ששלח לנתבעת ביום 27.12.2023, הוא ציין כי הדבר נבע מטעות והוא מבקש לבטל את אותה "הסכמה" (נספח ו' לכתב התביעה). בכך יש גם לדחות את הטענה של הנתבעת כי היה על התובע להימנע מלהיכלל ברשימת המבוטחים. התובע דרש זאת – הנתבעת היא זו שנמנעה מלפעול כנדרש ולהוציאו המרשימה.

31. לאור האמור, ולנוכח דרישתו המפורשת של התובע שלא לקבל דברי פרסומת מהנתבעת, ולנוכח ביטול הסכמתו להיכלל ברשימה שתועבר לחברה שתזכה במכרז לשנת 2025 (אזכור, כי בשני המקרים מדובר בנתבעת עצמה), אני קובע כי לא ניתנה הסכמתו המפורשת של התובע כנדרש על פי החוק לקבלת דברי פרסומת מהנתבעת.

32. אין במחדלו של התובע לבקש את הסרת שמו לאחר קבלת ההודעה הראשונה כדי לפטור את הנתבעת מהאיסור לשלוח אליו דברי פרסומת. לכל היותר, הדבר עשוי להילקח בחשבון בשאלת גובה הפיצוי שיקבל בגין כל הודעה שנשלחה אליו שלא כדין. למעלה מן הצורך, אוסיף, כי במקרה דנן, ובניגוד להוראות החוק (והוראות המכרז), ההודעות שנשלחו אליו (כפי שעולה מנספח א' לכתב התביעה, ושלא זכוגם לכותרת 'פרסומת', כנדרש) לא כללו כל אפשרות להסרה או יידוע בדבר אפשרות ההסרה. גם בכך הפרה הנתבעת את הוראות החוק.

33. דומה, כי הנתבעת לא הפנימה את חובותיה כפי שהן מוגדרות בחוק, ו"מתעקשת" להמשיך להפר את הוראותיו בכל הנוגע לנתבע, במקום להתנהל באופן ראוי. נראה, כי אין כל קושי, טכנולוגי או אחר, להבטיח כי מערכות הנתבעת לא ישלחו לתובע הודעות, גם אם שמו נכלל ברשימת החשב הכללי ובודאי אם לאו. אני סבור כי דרישה מפורשת של לקוח או נמען שלא לקבל הודעות גוברת על החובה לשלוח הודעות למי שמופיע ברשימה. אכן, יתכן כי במקרה הנדון נפלה טעות שנבעה מסימון מקורי של התובע על הסכמתו להיכלל ברשימה שתועבר לחברה שתזכה בשנה שלאחר מכן, אולם לו הנתבעת היתה מתנהלת כראוי ושמו של התובע היה מוגדר במערכות הנתבעת כ"אסור לשליחת הודעות", הודעות לא היו נשלחות בכל מקרה.

34. התוצאה היא כי הנתבעת שלחה 5 הודעות פרסומת לתובע שלא כדין, והתובע זכאי לפיצוי בהתאם להוראות החוק.

35. הנתבעת טוענת לחוסר תום לב מצד התובע, שכן בסופו של דבר, שנה אחר שנה התובע כן רוכש פוליסה לביטוח רכבו אצלה. איני מקבל טענה זו. הגם, שאיני משוכנע כי התובע אכן הוטרד בפועל מהודעות הנתבעת, ואולי אף הפיק מהן תועלת וביטח את רכבו תוך קבלת ההטבה

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 25-05-20436 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

שנרשמה בהודעה, ואף נראה כי התובע מרבה להגיש תביעות מכוח החוק באופן שמעורר מחשבה שמא התובע "מחפש" הודעות אלו ופועל על מנת להתאים את המקרים לתנאים הקבועים בדין לשם השגת פיצויים כספיים על פי החוק, אין בידי לקבוע כי התובע פועל בחוסר תום לב, עת מממש זכויות שהמחוקק קבע. בידי הנתבעת היתה האפשרות להימנע מתביעה זו, לו היתה פועלת כנדרש.

יחד עם זאת, אני כן מוצא לקבל להבחין בין ההודעה הראשונה שנשלחה לתובע לבין 2 ההודעות שלאחר מכן (שכן התובע לא פנה לנתבעת בבקשה להסיר את שמו לאחר קבלת ההודעה הראשונה), ובינן לבין הודעות ה-follow up (לאחר שהתובע כן החל בהליך הרכישה אך בטרם השלימו). בנוסף, אני לוקח בחשבון כי מדובר בשנה שלישית ברצף בה התובע פונה לנתבעת באותו ענין ממש (ראו נספחים ה' ו-ו' לכתב התביעה). שיקולים אלו, יחד עם מטרת ההרתעה שבפסיקת פיצויים ובהתחשב בהתנהלות הצדדים, ינחו אותי בקביעת גובה הפיצוי."

36. בסעיף 30א(י) לחוק נקבע כי הפיצוי (המכונה 'פיצוי לדוגמא') שייפסק לנפגע לא יעלה על 1,000 ₪, תוך שהוא מונה שורת שיקולים בהם יש להתחשב:

- "(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה."

רשימת שיקולים אלו, אינה רשימה ממצה וסגורה ולבית המשפט נתון שיקול הדעת להתחשב במגוון שיקולים, כשבסיס קביעת גובה הפיצוי היה ונותר התנהלותו של הגורם המעוול [ראו: רעא 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (נבו), 27.7.2014, בפסקאות י"ב-ט"ו]; רע"א 7064/17 יהונתן ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (נבו), 11.12.2018, בפסקאות 27-29).

37. לאור כל האמור לעיל ולאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים שצוינו לעיל, אני מקבל את התביעה (חלקית – לגבי סכומה) ומחייב את הנתבעת בתשלום הסכומים הבאים:

- א. בגין ההודעה הראשונה שנשלחה לתובע – פיצוי בסך של 1,000 ₪.
- ב. בגין ההודעות השניה והשלישית – פיצוי בסך של 750 ₪ כ"א.
- ג. בגין ההודעות הרביעית והחמישית – פיצוי בסך של 500 ₪ כ"א.
- ד. בנוסף, אני מחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות ההליך (כולל אגרת בימ"ש) בסך כולל של 800 ₪.
- ה. סה"כ: 4,300 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 20436-05-25 כהן נ' איי.די.איי. (ביטוח ישיר) חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

38. הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 יום ממועד קבלת העתק פסק הדין, שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

39. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור בתוך 30 יום לבית המשפט המחוזי בירושלים.

40. המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ו, 26 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

עופר יובל, שופט

